VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży (nr 219)**
- **Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii (nr 165)**

z dnia 8 lipca 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży (nr 219)

Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii (nr 165)

8 lipca 2015 r.

Komisje: Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii, obradujące pod przewodnictwem poseł **Domiceli Kopaczewskiej (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży, rozpatrzyły:

– informację Ministra Edukacji Narodowej na temat działań na rzecz cyfryzacji edukacji w latach 2014–2020.

W posiedzeniu udział wzięli: **Ewa Dudek** podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej wraz ze współpracownikami, **Beata Drewniacka** naczelnik Wydziału Szkolnictwa I i II Stopnia Departamentu Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Monika Piotrowska** główny specjalista w Departamencie Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Mirosław Majewski** doradca ekonomiczny w Departamencie Nauki, Oświaty i Dziedzictwa Narodowego Najwyższej Izby Kontroli, **Andrzej Piegutkowski** członek prezydium Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego NSZZ „Solidarność", **Marian Noga** prezes Polskiego Towarzystwa Informatycznego, **Monika Małowiecka** ekspert w Związku Powiatów Polskich, **Artur Dyro** prezes zarządu Learnetic S.A., **Jędrzej Chmielewski** zastępca dyrektora ds. rynku edukacyjnego w Polkomtel Sp. z o.o. oraz stały doradca Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii dr **Radosław Nielek**.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Ewa Gast**, **Ewa Muszyńska**, **Julia Popławska**, **Elżbieta Wojciechowska** – z sekretariatów komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii. Stwierdzam kworum.

Porządek dzienny posiedzenia obejmuje rozpatrzenie informacji ministra edukacji narodowej na temat działań na rzecz cyfryzacji edukacji w latach 2014–2020.

Czy są uwagi do porządku dziennego posiedzenia? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisje przyjęły porządek dzienny bez zmian. Przystępujemy do jego realizacji.

Proszę podsekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej – panią Ewę Dudek, o przedstawienie informacji. Bardzo proszę pani minister, oddaję głos.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Ewa Dudek:

Szanowni państwo posłowie, w skrócie przedstawię informację, którą przygotowaliśmy na dzisiejsze posiedzenie komisji. Dotyczy ona cyfryzacji edukacji w latach 2014–2020 w ramach nowej perspektywy finansowej w Unii Europejskiej.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że sposób finansowania i zasady finansowania działań związanych z cyfryzacją są podzielone między dwa główne nurty. Pierwszy nurt stanowi program realizowany centralnie, tj. Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój. Na drugi nurt składa się szesnaście programów operacyjnych przyjętych przez regiony. Zmiana sposobu wdrażania interwencji w stosunku do poprzedniej perspektywy finansowej polega na tym, że 16 regionalnych programów operacyjnych w sposób niezależny było negocjowanych przez władze samorządowe poszczególnych województw

z Komisją Europejską. Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój, realizowany w sposób centralny, był negocjowany przez rząd.

Podsumowując, mamy jeden program strategiczny centralny i 16 strategicznych programów regionalnych.

Działania związane z cyfryzacją, które planowane są do realizacji w poszczególnych regionach, podlegają „Wytycznym w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014–2020". Wytyczne są dokumentem, który został zatwierdzony przez ministra infrastruktury i rozwoju w dniu 2 czerwca 2015 r. W wytycznych są zawarte główne założenia, które każdy z regionów zobowiązany jest uwzględniać planując swoje wydatki w ramach programów regionalnych.

Omawiając konkretne działania związane z cyfryzacją, zacznę może od kwestii planowanych w ramach programu centralnego, czyli w ramach tzw. POWER. Mamy dwa działania dedykowane cyfryzacji. Są to działania związane z tworzeniem e-podręczników i rozwijaniem zasobów, zarówno w odniesieniu do kształcenia ogólnego, jak i do kształcenia zawodowego. Zaplanowano łącznie 150 e-podręczników do kształcenia zawodowego i 14 podręczników do kształcenia ogólnego, które będą uzupełniały ofertę powstałą w ramach kończącej się perspektywy. Również w ramach POWER będzie obywało się przygotowywanie trenerów i kadry, która będzie prowadziła szkolenia dla nauczycieli.

Teraz przejdę do poziomu bliższego szkołom, tj. do poziomu regionów. Sposób rozdysponowania środków oraz proporcje przeznaczone bezpośrednio na zakupy i działania związane z cyfryzacją są – podkreślam – decyzją regionów.

W wytycznych, które opracowaliśmy wspólnie z Ministerstwem Infrastruktury i Rozwoju, podkreślamy kilka aspektów. Przede wszystkim interwencja w regionach powinna zostać skierowana do szkół i placówek, które osiągają najsłabsze wyniki edukacyjne zarówno w skali regionu, jak i w skali subregionu. Chodzi o obszary zdiagnozowane przez instytucję zarządzającą regionalnym programem operacyjnym. Również ta instytucja określa zakres danych podlegających ocenie, sposób weryfikacji danych, które są przedstawiane we wniosku, oraz analiz, które wskazują na zdiagnozowane potrzeby beneficjenta w danym regionie.

Wsparcie może być udzielane w kilku zakresach. Przede wszystkim, jeśli chodzi o wyposażenie szkół i placówek, są to: sprzęt i pomoce dydaktyczne oraz zapewnienie odpowiedniej infrastruktury sieciowej. Jest to również powiązane z podnoszeniem kompetencji cyfrowych nauczycieli wszystkich przedmiotów w zakresie korzystania przy nauczaniu z narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnych. Chodzi, oczywiście, o kształtowanie i rozwijanie kompetencji cyfrowych uczniów bądź słuchaczy oraz – co jest nowością w odniesieniu do tego, co mieliśmy w poprzedniej perspektywie – prowadzenie programów rozwijających umiejętność programowania wśród uczniów. Jeszcze raz podkreślam, że zakres interwencji w każdym regionie musi zostać poprzedzony diagnozą potrzeb. Powinna ona zostać przeprowadzona przez szkołę lub inny podmiot, ale musi zostać zatwierdzona przez organ prowadzący.

Kolejna ważna kwestia w wytycznych, to istnienie szczegółowego wykazu pomocy dydaktycznych oraz narzędzi, na które mogą być wydatkowane środki. Szczegółowy wykaz jest już dostępny na stronie MEN w formie rekomendacji, które uzupełniają w szczegółowy sposób wytyczne ministra infrastruktury i rozwoju.

W ramach środków na cyfryzacje i na wsparcie szkół w dostępie do tej technologii, poza zakupem sprzętu może być również przeprowadzana drobna adaptacja pomieszczeń, w tym okablowanie i „osieciowanie" szkoły.

Jeśli chodzi o wymogi wytycznych, dotyczące utrzymania osiągniętych efektów po zakończeniu realizacji projektów, to należy przede wszystkim wymienić dostęp do łącza internetowego użytkowników w szkole lub w placówce. To jest również określony zasób sprzętowy, który jest wykorzystywany w sposób określony w wytycznych. Ważne jest, aby wspomnieć o konieczności równoległego przygotowania nauczycieli do korzystania ze sprzętu. Są to zobowiązania związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem zakupionego sprzętu i oprogramowania.

Inne istotne kwestie, to opracowanie scenariuszy zajęć, które będą prowadzone z wykorzystaniem zakupionego sprzętu. Chodzi o pakiety i scenariusze do wykorzystania w szkole po zakończeniu interwencji w ramach projektu.

Jeśli chodzi o przygotowanie nauczycieli, to podkreślamy w wytycznych wielokrotnie, że możliwe są różne formy wykorzystania środków – są to szkolenia, studia podyplomowe, formy doskonalenia prowadzone w sieciach nauczycielskich. Generalnie chcieliśmy w wytycznych zadbać o to, żeby przygotowania nauczycieli do prowadzenia zajęć było w jak największym stopniu prowadzone w sposób efektywny i zgodny ze zdiagnozowanymi potrzebami szkoły. To tyle na temat wytycznych.

Reasumując, wsparcie cyfryzacji jest adresowane do szkół. Będzie do nich kierowane poprzez działania bezpośrednio prowadzone w 16 regionach. Z poziomu centralnego będą realizowane działania, na które składają się przede wszystkim e-zasoby, udostępniane centralnie w formie podręczników do kształcenia zawodowego i ogólnego, jak również przygotowanie kadr i ośrodków doskonalenia trenerów, którzy będą później współpracowali ze szkołami. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo pani minister. Otwieram dyskusję. Bardzo proszę państwa posłów o zabieranie głosu, jeżeli mają taką potrzebę. Nie ma chętnych? Rozumiem, że wypowiedź pani minister jest tak wyczerpująca, że państwo posłowie nie mają potrzeby zadawania pytań.

W takim razie, czy ktoś z gości chce zabrać głos? Bardzo proszę, proszę się przedstawić.

Prezes Polskiego Towarzystwa Informatycznego Marian Noga:

Marian Noga, Polskie Towarzystwo Informatyczne. Mam następujące wątpliwości. Regionalne programy operacyjne z natury rzeczy są realizowane w regionach. Na ostatniej stronie informacji jest akapit, który mówi o rozwoju kompetencji nauczycieli opartego na szkoleniach, studiach podyplomowych lub innych formach podnoszenia kompetencji nauczycieli prowadzonych, przy udziale ekspertów w dziedzinie programowania itd.

Jak pamiętamy, w poprzedniej perspektywie finansowej bardzo duże sumy zostały przeznaczone na szkolenie nauczycieli, a efekt tego był bardzo niewystarczający. Komisji Europejskiej w swojej ocenie stwierdziła, że Polska zajmuje pod względem kompetencji cyfrowych czwarte miejsce od końca w Unii. Za taki stan rzeczy odpowiedzialni są również nauczyciele.

Tutaj nie mówi się nic na temat tego, kto zajmie się oceną jakości szkoleń, przygotuje programy do określenia jakości, w jaki sposób będzie oceniany wzrost kompetencji nauczycieli po odbyciu szkoleń i studiów podyplomowych. Można powiedzieć, że jeżeli chodzi o studia podyplomowe, to raczej można być spokojnym, gdyż prowadzą je uczelnie wyższe, które wiedzą jak to należy robić. Ponadto na studiach podyplomowych trzeba zdać egzamin. Jest jeszcze jeden poważniejszy problem. Poprzednio te kwestie były scentralizowane w MEN, a teraz zostało to rozproszone. W związku z tym można domniemywać, że jakość szkoleń w różnych województwach będzie bardzo różna.

Mam jeszcze taką uwagę, że w zasadzie MEN nie odpowiada w ogóle za tę sprawę. W opracowaniu jest dokładnie napisane, że za działania w ramach regionalnych programów operacyjnych opowiadają marszałkowie poszczególnych województw. W związku z tym zadam pytanie – czy to rzeczywiście zostało dobrze pomyślane? Może się to skończyć tak, że damy pieniądze, a końcowy efekt będzie niewielki. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, pan przewodniczący Jan Kaźmierczak.

Poseł Jan Kaźmierczak (PO):

Dziękuję bardzo pani przewodnicząca. Pani minister, mam pytanie, do zadania którego zachęcił mnie mój szanowny przedmówca, ale jest ono nieco w innym duchu. Nie jestem pewien, czy dobrze się stało, iż na sali reprezentowane jest tylko MEN, ponieważ program cyfryzacji podpada jeszcze pod co najmniej jeden resort – Ministerstwo Cyfryzacji i Administracji.

Kiedyś brytyjscy informatycy stworzyli zasadę dotyczącą systemów informatycznych, która przedstawia się bardzo prosto. Brzmi ona: *garbage in, garbage out*. Nie wiem, jak to przetłumaczyć bez kolokwializmów, może tak: jeżeli się śmieci włoży, to śmieci się ma na wyjściu. Tego dotyczy moje pytanie skierowane do pani minister. Mówicie w tym materiale o wielu rzeczach: o systemie, o sprzęcie, o szkoleniu nauczycieli w wykorzystaniu tego sprzętu. Wydaje się, że sens dla systemu edukacji będzie to miało wtedy, kiedy powiążemy sprzęt z zasobami przewidzianymi do udostępniania.

Ma to szczególnie istotne znaczenie dla małych ośrodków, w których trudno zabrać dzieci na przykład do Muzeum Narodowego, a może warto, żeby one także je zobaczyły. Wydaje się, że w związku z tym jest element, o który ten program powinien zostać uzupełniony, w tym także program szkolenia nauczycieli – istotne jest umiejętne korzystanie z zasobów już funkcjonujących. Jest przecież program, który realizuje MAiC wspólnie z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Program Dziedzictwo kulturowe – priorytet 6 – Ochrona i cyfryzacja dziedzictwa kulturowego. Program pokazuje dziedzictwo narodowe, które nie jest obarczone prawami autorskimi. To też jest rzecz, o której warto pomyśleć.

Powtarzam, że do tej listy, która jest przewidziana, czy jest już wykonywana, warto byłoby dołożyć element, który spowoduje, że nie będziemy mieli do czynienia z sytuacją, że jest świetny system informatyczny, znakomicie przeszkoleni w wykorzystaniu sprzętu nauczyciele – cokolwiek to znaczy, ale pewnie chodzi o *hardwear* i *softwear* – a brak jest powiązań lub nie ma dostępu do danych, które powinny i mogą być w procesie edukacji wykorzystane. Spowoduje to, że pójdzie zbyt dużo pary w gwizdek. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, pan poseł Piontkowski.

Poseł Dariusz Piontkowski (PiS):

Mam pytanie dotyczące programu, w ramach którego tworzy się nowe elektroniczne podręczniki. Jest w nim przewidziana kwota w wysokości ponad 28 mln zł na – nazwijmy to ogólnie – podręczniki i materiały dydaktyczne. Natomiast na e-podręczniki do kształcenia zawodowego została przewidziana kwota ponad 40 mln zł.

Skąd wynika tak duża różnica? Czy podręczników do kształcenia zawodowego będzie po prostu więcej, czy też przygotowanie jednostkowe takiego podręcznika jest dużo droższe? Jeżeli tak, to z czego się to bierze? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze pytania? Proszę bardzo, proszę o przedstawienie się.

Zastępca dyrektora ds. rynku edukacyjnego w Polkomtel Sp. z o.o. Jędrzej Chmielewski:

Jędrzej Chmielewski, program eTornister. Chciałbym nawiązać trochę do wypowiedzi pana przewodniczącego i również w pewien sposób upomnieć się o najmniejsze szkoły. Zacznę od następującego stwierdzenia. Działając wspólnie z Federacją Inicjatyw Oświatowych, która – jak państwo zapewne doskonale wiedzą – zajmuje się opieką nad najmniejszymi szkołami, bardzo często zagrożonymi likwidacją, które przechodzą pod zarząd czy to lokalnych stowarzyszeń, czy są zarządzane przez lokalnych aktywnych działaczy, którym zależy na tych małych szkołach, dosyć pozytywnie oceniam przedstawiony przez panią minister program. Edukacja wymaga dużych nakładów i te wszystkie środki są niewątpliwie potrzebne.

Jednocześnie chcę bardzo mocno poprzeć pana przewodniczącego w tym, że szczególnie istotna jest cyfryzacja najmniejszych szkół, które są położone najdalej od ośrodków miejskich. Tam są osoby, które są najbardziej zagrożone wykluczeniem. Nie dlatego, że tam nie ma infrastruktury albo że jest problem z dostępem do technologii, ale dlatego, że jest kłopot ze zorganizowaniem tego. Dlatego pragnę, abyśmy pamiętali o najmniejszych szkołach i osobach najuboższych, które są daleko od technologii, muzeów, od tych wszystkich wspaniałości, które mamy na co dzień w dużych miastach. Dlatego należałoby program cyfryzacji szkół uzupełnić o pomoc dla tych podmiotów.

Jeszcze ostatnia uwaga z mojej strony. Chciałbym, żebyśmy pamiętali o jednej rzeczy. Nie sam sprzęt, nie infrastruktura, nie cyfrowe podręczniki uczynią Polskę cyfrową, tylko musi być to komplet, to znaczy e-usługi rozumiane jako usługi cyfrowe, dostępne

dla młodzieży, dzieci i nauczycieli, połączone ze sprzętem stacjonarnym lub mobilnym wraz z infrastrukturą stworzą dopiero kompletny ekosystem.

Wydaje mi się, że nasze myślenie powinno iść właśnie w tę stronę – w stronę stworzenia kompleksowego sytemu, który obejmuje zarówno treści otwarte, treści komercyjne, urządzenia i dostęp do sieci. Dopiero wtedy będziemy mogli mówić o skutecznej cyfryzacji. Tego trochę mi zabrakło w informacji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Wiesław Suchowiejko, bardzo proszę.

Poseł Wiesław Suchowiejko (PO):

Krótkie i konkretne pytanie. Pani przewodnicząca, Wysokie Komisje, w otrzymanym materiale MEN mamy informację, że szkoły i placówki objęte wsparciem muszą spełniać określone wymogi. Wśród nich jest i taki, że w szkole musi być oprogramowanie zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju w rozumieniu art. 4a ustawy o systemie oświaty.

Chcę zapytać właśnie o to oprogramowanie, zabezpieczające uczniów przed dostępem do niepożądanych treści. Czy mamy rozeznanie – jak to jest w szkołach? Czy ministerstwo zleca pewne rozwiązania i je promuje? Czy kontroluje i monitoruje, jak to jest?

Uczniowie są zawsze – stety czy niestety, ale w tym przypadku raczej niestety – o parę kroków do przodu i znakomicie radzą sobie z obejściem tego rodzaju systemów, niekiedy przestarzałych. Czy szkoły same mają o to zadbać, czy też ministerstwo będzie prowadziło jakieś kontrole? Czy ministerstwo ma rozeznanie w tej kwestii? Czy coś tu możemy promować lub zlecać? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo. Nie słyszę nowych zgłoszeń. Jeżeli ich nie ma, to proszę panią minister o odpowiedź na pytania.

Podsekretarz stanu w MEN Ewa Dudek:

Dziękuję bardzo za wszystkie pytania oraz za komentarze, które pojawiały się przy państwa pytaniach. Dotykają one bardzo istotnych kwestii, do których chcę się teraz odnieść.

Zacznę od ostatniego pytania pana posła dotyczącego oprogramowania. To jest wymóg, którego spełnienie jest niezbędne po zakończeniu realizacji projektu. To nie jest wymóg, który szkoła musi spełnić przed przystąpieniem do projektu, tylko to jest wymóg, który musi szkoła spełniać przez określony czas po zakończeniu realizacji projektu. W tym momencie nie wskazujemy jednego, konkretnego, zabezpieczającego oprogramowania. Ponadto nie chcielibyśmy w tej kwestii wskazywać konkretnego, jednego produktu. Takie oprogramowania też się rozwijają i jego dostępność coraz bardziej wzrasta. Są różne możliwości. Wydaje się nam, że w okresie uchwalania kolejnej perspektywy trudno jest konkretnie definiować, które z nich jest najwłaściwsze.

Natomiast aspekt wykorzystania oprogramowania do celów zabezpieczenia uczniów przed dostępem do treści stanowiących zagrożenie i w ogóle myślenie o bezpiecznym korzystaniu z Internetu to są elementy, które będą poruszane w ramach zajęć przewidzianych dla nauczycieli. Wybór oprogramowania, sposobu pracy nauczyciela z uczniem i ucznia z komputerem, to są indywidualne decyzje kadry odpowiedzialnej za funkcjonowanie szkoły.

Druga rzecz to kwoty na podręczniki do kształcenia zawodowego i kształcenia ogólnego. Proszę zauważyć, że jest przewidziane co najmniej 150 podręczników do kształcenia zawodowego, w związku z tym przewidziana kwota jest wyższa. To jest zupełnie nowe działanie, które do tej pory w ramach centralnego tworzenia zasobów nie było prowadzone. Poza tym rozwijane będą – jak zostało już to wspomniane – podręczniki do kształcenia ogólnego.

Państwo posłowie mówili również o jakości szkoleń i o jakości oferty, która może być dedykowana w ramach środków dla regionów. W wytycznych staramy się zapewnić taką jakość. Wiadomo, że później jest to zawsze indywidualna relacja między stroną prowadzącą szkolenie, kurs albo studia, a korzystającymi z nich nauczycielami.

W wytycznych zachęcamy do dobrej diagnozy na wejściu, do dobrego zdiagnozowania potrzeb nauczycieli, które oczywiście mogą – mimo udzielonego wcześniej wsparcia

– dotyczyć rozwijania umiejętności korzystania ze sprzętu w związku z coraz bardziej sprecyzowanymi potrzebami metodycznymi.

W tej kwestii nie określamy, jaki ma być zakres szkoleń. To wszystko powinno wynikać z diagnozy potrzeb danej grupy w konkretnej szkole, która potem z tego sprzętu będzie na swoich lekcjach korzystać. Mówiąc o tym korzystaniu, wielokrotnie w wytycznych kładziemy nacisk na wykorzystanie metodyczne, tj. na to, żeby komputer lub sprzęt nie był celem samym w sobie, a przede wszystkim, aby służył właściwemu rozwojowi kompetencji uczniów. Dlatego nacisk kładziemy nie na sprzęt, ale na ucznia. To jest bardzo dokładnie opisane w rekomendacjach, które towarzyszą wytycznym, w których mówimy o tym, że sprzęt może sprzyjać indywidualnej pracy nauczycieli z uczniem oraz może stanowić dla ucznia pomoc w samorozwoju pod kierunkiem nauczyciela.

Bardzo mocno wskazujemy na wszystkie aspekty aktywności po stronie uczniów i aspekty wykorzystania sprzętu. Jednocześnie zobowiązujemy wszystkich, którzy sięgają po te środki w celu realizacji projektów, do diagnozy na końcu realizacji projektu. Do diagnozy i ewaluacji efektów wszystkich działań, które w ramach projektu przeprowadzono w szkole.

Pan mówił o małych szkołach i o tym, żebyśmy nie zapominali o środowiskach, w których jest szczególnie duża potrzeba rozwoju kompetencji cyfrowych i aktywizacji. Wspominaliśmy o tym w wytycznych, mówiąc że wsparcie każdego z regionów powinno w pierwszej kolejności trafiać do środowisk, które są pod tym względem defaworyzowane.

Jak regiony do tego podejdą, czy to będą jakieś dodatkowe kryteria, punkty, czy inne sposoby preferowania takich środowisk w ramach organizowanych konkursów, to jest już w gestii regionów. Natomiast co do zasady, to w wytycznych wskazaliśmy priorytetowe potraktowanie małych szkół i środowisk, które mają kłopoty i które w szczególny sposób powinny pracować nad jakością w szkołach. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Domicela Kopaczewska (PO):

Dziękuję bardzo pani minister. Stoi przed nami ważne, jakościowe zadanie na następne lata. Dobrze, żebyśmy się jak najlepiej przygotowali do jego realizacji.

Jeśli nie ma więcej pytań, to zamykam dyskusję. Dziękuję pani minister. Dziękuję państwu.

Informuję, że protokół posiedzenia z załączonym pełnym zapisem jego przebiegu będzie do wglądu w sekretariatach komisji, w Kancelarii Sejmu. Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie obu komisji.